

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 9Odi/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121208932
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Antónia Ďuranová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:5121208932.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Antóniou Ďuranovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: C. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. B. B., zastúpený: STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47 246 863, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer. V žalobe uviedol, že je veriteľom žalovaného titulom pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. č. 8389245088 (ďalej aj len „Zmluva o úvere“), ktorú nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6. 10. 2016, uzavretej s postupcom Poštovou bankou, a.s., pôvodným veriteľom pohľadávky.

2. Ako prvý dôvod pre zrušenie oddĺženia žalovaného žalobca uviedol, že žalovaný nebol v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný, keďže pred vyhlásením konkurzu splácal pohľadávky žalobcu pravidelnými mesačnými splátkami vo výške priemerne 114,- eur. Úhrady boli vykonávané aj prostredníctvom zrážok zo mzdy, žalovaný je teda zamestnanou osobou, v produktívnom veku. Zákon definuje platobnú neschopnosť fyzickej osoby ako stav, kedy fyzická osoba nie je schopná plniť 180 dní po lehote aspoň jeden splatný záväzok. Platobná neschopnosť musí byť stavom objektívnym a trvalým a nemožno za ňu považovať stav, kedy dlžník odmieta hradiť svoj dlh. Žalovaný by v prípade riadneho plnenia svojich záväzkov (či už formou exekučných zrážok alebo dobrovoľnými úhradami) bol schopný zo svojho príjmu splatiť všetky svoje záväzky. Formou plnenia záväzkov je v zmysle § 566 Občianskeho zákonníka aj čiastočné plnenie záväzku. Gramatickým výkladom § 566 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k definícii platobnej neschopnosti fyzickej osoby je podľa žalobcu možné dospieť k záveru, že platobne neschopnou je len fyzická osoba, ktorá nie je schopná ani čiastočne plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Žalovaný preto podľa žalobcu nenaplnil podmienku platobnej neschopnosti. Žalovaný, ak by mal poctivý zámer, keďže mal a má pravidelný príjem, mal využiť oddĺženie formou splátkového kalendára, ktorý má na vymáhateľnosť pohľadávok rovnaký právny účinok ako konkurz, avšak dochádza aspoň k čiastočnému uspokojeniu veriteľov.

3. Ako druhý dôvod pre zrušenie oddĺženia žalovaného žalobca označil skutočnosť, že žalovaný po podaní návrhu nevykonal úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a ani sčasti neuspokojoval pohľadávky svojich veriteľov, keďže po vyhlásení konkurzu nevykonal v prospech žalobcu

žiadne úhrady svojho záväzku, a to napriek tomu, že je naďalej zamestnaný a jeho životné náklady sa nezmenili.

4. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení spolu so žalobou predložil prehľad vykonaných úhrad pohľadávky, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2016 zo dňa 6. 10. 2016 a Zmluvu o úvere zo dňa 8. 11. 2011. Ďalej ako dôkaz navrhol vykonať výsluch žalovaného a dopyt na Sociálnu poisťovňu za účelom zistenia výšky príjmu žalovaného za obdobie polroka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a za obdobie polroka po vydaní rozhodnutia o oddlžení žalovaného. Vykonaním dopytu sa má preukázať, že žalovaný mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov, a teda mohol, hoci len sčasti, uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, a tiež, že žalovaný po oddlžení disponoval príjmom, z ktorého by mohol, hoci len sčasti, uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov a tým prejavíť úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností. Na podporu v žalobe uvádzaných právnych záverov poukázal žalobca na rozhodnutia iných súdov (rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odi/1/2019 z 6. 11. 2019, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 8Odi/1/2018-133 z 18. 10. 2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoKR/23/2020 z 4. 12. 2020).

5. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe (č. I. 63 spisu) namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Poukázal pritom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „Zákon o bankách“), podľa ktorého môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Pokiaľ tieto skutočnosti nie sú v čase postúpenia pohľadávky splnené, zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom. Žalobca podľa žalovaného nepreukázal, že by pohľadávka banky bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a teda, že je veriteľom žalovaného.

6. Žalovaný ďalej uviedol, že Zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou. V rozpore s § 9 ods. 2 v spojení s § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v zmluve absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. S poukazom na § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa potom úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca teda nepreukázal existenciu pohľadávky žalobcu voči žalovanému.

7. Žalovaný ďalej namietal, že poskytovateľ úveru v rozpore s § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyhodnotil dostatočne s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver, keďže príjem žalovaného bol 460,- eur mesačne, výška mesačnej splátky 172,90 eur mesačne, pričom žalovaný v zmluve uvádzal mesačné splátky iných úverov a pôžičiek vo výške 336,- eur.

8. Žalovaný ďalej uviedol, že v čase podania návrhu na konkurz bol platobne neschopný. Nachádzal sa v tzv. úverovej špirále, kedy jeden úver prekryval ďalším úverom. Záväzok voči žalobcovi splácal v nepravidelných splátkach. Z čiastočnej úhrady záväzku jedného z veriteľov nemožno urobiť záver o platobnej schopnosti dlžníka. Záväzok žalovaného voči žalobcovi mnohonásobne prevyšoval výšku splátok. Popri žalobcovi mal žalovaný aj iných veriteľov s pohľadávkami po lehote splatnosti. Od 1. 10. 2017 je zamestnaný, so základnou mesačnou mzdou v čase podávania žiadosti 660,- eur brutto. Nevlastnil ani nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ani majetok väčšej hodnoty. Býva u svojich rodičov v 1-izbovom byte a snaží sa zo svojho príjmu riadne hradiť svoje záväzky a životné náklady. Doposiaľ nič nezdedil, ani mu nebol poskytnutý dar alebo výhra zo stávky alebo hry. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že pre osoby s príjmom je určený splátkový kalendár. Skutočnosť, že bol v čase podania návrhu v pracovnom pomere nemôže byť pre neho priťažujúcou okolnosťou.

9. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v konaní o oddlžení, životopis, zoznam veriteľov, zoznam majetku, zoznam majetku, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch, indikatívnu informáciu z Centrálného registra exekúcií, Zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorenú s PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vrátane listu adresovaného zamestnávateľovi žalovaného o zrážkach zo mzdy, Zmluvu o poskytnutí pôžičky uzatvorenú s Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 20. 8. 2012, výzvy veriteľov na bezodkladnú úhradu záväzkov a pracovnú zmluvu.

10. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (č. I. 90 spisu) uviedol, že účelom ustanovenia § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Toto ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia preto treba vykladať tak, že porušenie bankového tajomstva, vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám predpokladaným Zákonom o bankách, ako aj k zodpovednosti za škodu. Ak by ale aj žalobca pripustil, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách diktuje podmienky platnosti postúpenia, tak potom výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 12. 7. 2013, ktorou pôvodný veriteľ žalovaného vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, predstavuje zároveň výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaný tak bol v čase postúpenia pohľadávky (2016) jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku. K namietanej absencii údajov o celkovej čiastke úveru v Zmluve o úvere žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 15Co/82/2018-120 zo dňa 28. 5. 2020, podľa ktorého, ak zmluva obsahuje informácie, z ktorých je možné zistiť celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to jednoduchým matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, nemožno absenciu údajov o súčte týchto dvoch súm sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, zvlášť, ak bol žalovaný ako spotrebiteľ na uvedenú skutočnosť v zmluve výslovne upozornený. Žalobca taktiež poukázal na to, že pohľadávku si riadne prihlásil do konkurzu a správca ju nerozporoval. Pôvodný veriteľ skúmal bonitu žalovaného.

11. Žalobca k vyjadreniu pripojil potvrdenie o skúmaní bonity žalovaného a výzvu na úhradu dlžnej sumy (oznámenie o zosplatnení úveru) zo dňa 12. 7. 2013 s doručenkou.

12. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (č. I. 109 spisu) uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru právnym predchodcom žalobcu listom zo dňa 12. 7. 2013 je neplatným právnym úkonom pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol zo strany banky vopred, v lehote nie kratšej ako 15 dní, upozornený na uplatnenie práva zosplatniť celý úver. Bez ohľadu na uvedené, absentuje následná písomná výzva banky na zaplatenie dlhu po uplynutí 90-tich kalendárnych dní po dni mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný tiež poukázal na to, že popieracie právo má v konkurze iba iný veriteľ, nie správca. S poukazom na dátum vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 12. 7. 2013 je pohľadávka žalobcu premičaná. Žalovaný predložil sumárny prehľad veriteľov prihlásených do konkurzu.

13. Na nariadenom pojednávaní žalobca uviedol, že na platobnú neschopnosť dlžníka nemožno nazerať len z čisto hľadiska naplnenia formálnych znakov platobnej neschopnosti, ako sú vymedzené v § 3 ods. 2 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nakoľko ich splnenie môže sám dlžník svojim účelovým konaním docieľiť práve tým, že prestane splácať jeden zo svojich dlhov, resp. jeden zo svojich záväzkov. Žalovaný v žiadnom podaní neuviedol aký mal reálny príjem pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, aké boli jeho reálne výdavky, ani iné objektívne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podanie návrhu. Žalobca tak zotrval na návrhu na výsluch žalovaného, aby tento predostrel svoju majetkovú situáciu v čase pred podaním návrhu.

14. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že skutočnosť, že na jeho majetok bolo v čase podania návrhu vedené exekučné konanie, za súčasnej existencie plurality veriteľov, preukazuje jeho platobnú neschopnosť. Momentom doručenia upovedomenia o začatí exekúcie exekútor zakáže disponovať dlžníkovi majetkom. Ak by aj dlžník akokoľvek chcel dobrovoľne čiastočne uspokojovať iného veriteľa, nemôže tak urobiť, nakoľko by konal v rozpore s Exekučným poriadkom a dokonca by sa vystavoval hrozbe trestného stíhania, či už marenia exekučného konania alebo trestného činu zvyhodňovania veriteľov.

15. V konaní neboli, s výnimkou tvrdení žalovaného o neskúmaní bonity žalovaného právnym predchodcom žalobcu a o absencii výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sporné skutkové tvrdenia. Sporné boli právne otázky. Nesporným tak v konaní bolo, že žalovaný pohľadávku žalobcu splácal v nepravidelných splátkach, že od 1. 10. 2017 je zamestnaný, že jeho základná mesačná mzda v čase podania návrhu na konkurz bola 660,- eur brutto, že po oddĺžení neposkytol žalobcovi žiadne finančné prostriedky na úhradu svojho záväzku a že žalobca si pohľadávku prihlásil do konkurzu a pohľadávka bola zistená. Nesporné boli aj ďalšie skutkové tvrdenia žalovaného týkajúce sa jeho osobných, majetkových a bytových pomerov.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Z prehľadu úhrad vyplývajú čiastočné úhrady záväzku žalovaného v rokoch 2014 - 2019. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2016 zo dňa 6. 10. 2016 vyplýva, že Poštová banka, a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému zo Zmluvy o úvere. Zo Zmluvy o úvere vyplýva, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 11.000,- eur, s výškou mesačnej splátky 171,24 eur. Celková výška nákladov úveru bola 8.225,42,- eur. Zmluva obsahuje ustanovenie, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V Zmluve o úvere sú uvedené výšky mesačných splátok iných úverov v celkovej výške 336,- eur, s odhadovaným zostatkom úverov 9.000,- eur. Žalovaný v zozname veriteľov označil deväť veriteľov. Podľa zoznamu majetku je jeho jediným majetkom pohľadávka z účtu so zostatkom 12,30 eur a iná majetková hodnota - doplnkové dôchodkové sporenie. Podľa indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií bola voči žalovanému vedená jedna exekúcia s výškou vymáhanej istiny 1.828,58 eur. Listom zo dňa 4. 11. 2016 spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. žiadala zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy žalovaného. Podľa Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru uzatvoreného s PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. zo dňa 16. 11. 2012 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur. Podľa Zmluvy o poskytnutí pôžičky uzatvorenej s Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 20. 8. 2012 bola žalobcovi poskytnutá pôžička vo výške 2.500 eur. Žalovaný bol dňa 18. 2. 2019 vyzvaný spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. na úhradu dlžnej sumy 1.545,21,- eur a dňa 14. 1. 2016 spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. na úhradu dlžnej sumy 3.512,76,- eur. Od 1. 4. 2018 bola hrubá mzda žalovaného 660,- eur. Z listu Poštovej banky, a.s. zo dňa 12. 7. 2013, adresovaného žalovanému, vyplýva, že pohľadávka zo Zmluvy o úvere sa stala k 12. 7. 2013 predčasne splatnou v celom rozsahu a výška dlžnej sumy predstavovala 11.327,01,- eur.

17. Podľa § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

18. Podľa § 166g ods. 1 ZKR, v znení účinnom do 16. 7. 2022, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

19. Podľa § 166g ods. 2 ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,
- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,

- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

20. Podľa § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

21. Podľa § 166g ods. 4 ZKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

22. Podľa vety tretej § 3 ods. 2 ZKR, v znení účinnom do 16. 7. 2022, fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok.

23. Podľa § 166 ods. 1 ZKR, každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.

24. Podľa vety prvej § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2016, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.

25. Súd primárne skúmal včasnosť podanej žaloby a vecnú legitimitáciu strán sporu. Konkurz na majetok žalovaného bol vyhlásený dňa 6. 6. 2019. Žaloba, doručená súdu dňa 25. 10. 2021, bola teda podaná v lehote podľa § 166f ods. 1 ZKR. Ďalej súd skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Žalovaný s poukazom na porušenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách namietal, že žalobca nie je veriteľom žalovaného, keďže zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatná. Podľa názoru súdu však žalobca preukázal, že písomná výzva podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách realizovaná bola. Za takúto výzvu je možné považovať výzvu zo dňa 12. 7. 2013. Písomná výzva zo dňa 12. 7. 2013 je teda výzvou banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. S poukazom na dátum postúpenia pohľadávky (6. 10. 2016) je splnená aj ďalšia podmienka, a to nepretržité omeškanie dlžníka so splnením záväzku dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Opak nebol tvrdený. Otázka platnosti alebo neplatnosti zosplatenia celého úveru nie je v tejto súvislosti relevantná, žalovaný bol v čase realizovania výzvy nesporne v omeškaní s plnením aspoň časti svojho záväzku voči právnenému predchodcovi žalobcu. Po realizácii písomnej výzvy zo dňa 12. 7. 2013, vychádzajúc zo znenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, už nebolo nutné realizovať ďalšiu výzvu po 90-tich kalendárnych dňoch, ako tvrdí žalovaný. Pokiaľ žalovaný namietal, že úver je bezúročný a bez poplatkov, súd konštatuje, že neuvádzal v tejto súvislosti žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by mohli mať vplyv na existenciu aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu v konaní. Vychádzajúc z uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca je veriteľom žalovaného a taktiež, že je veriteľom dotknutým oddĺžením, keďže jeho pohľadávka vznikla pred rozhodujúcim dňom (§ 166a ods. 1 písm. a) ZKR) a zároveň nejde o oddĺženie nedotknutú pohľadávku (§ 166c ZKR). Ide teda o v dôsledku oddĺženia žalovaného nevymáhateľnú pohľadávku. Súd poukazuje aj na to, že žalobca sám označil žalovaného ako svojho veriteľa v zozname veriteľov. Vznesená námietka premlčania pohľadávky je v konaní o zrušení oddĺženia bez právneho významu. Žalovaný je v konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom.

26. Inštitút zbavenia sa dlhov formou oddĺženia je právnym nástrojom určeným pre dlžníka - fyzickú osobu, ktorým možno za podmienok ustanovených v ZKR dosiahnuť nevymáhateľnosť pohľadávok v

rozsahu, v ktorom nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka. Súd pochtívý zámer dlžníka pri oddlžení skúma výlučne v rámci konania o návrhu na zrušenie oddlżenia pre nepochtívý zámer. Ust. § 166g ods. 1 ZKR definuje pochtívý zámer dlžníka, pričom ho viaže na správanie dlžníka po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Ust. § 166g ods. 2 ZKR zase uvádza, kedy o pochtívom zámere dlžníka nemožno hovoriť, pričom môže ísť o konanie dlžníka ako pred, tak i po podaní návrhu. Dôkazné bremeno v konaní nesie veriteľ, ktorý musí nepochtívý zámer dlžníka preukázať.

27. Následne súd skúmal, či žalobca preukázal nepochtívý zámer žalovaného pri oddlžení.

28. Žalobca tvrdil, že žalovaný nebol v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný, pričom toto tvrdenie opieral o skutočnosť, že žalovaný mal príjem, z ktorého mohol aspoň čiastočne uhrádzať svoj záväzok voči žalobcovi, ako aj voči ostatným veriteľom. Žalobca teda zastáva právny názor, že v prípade, ak má dlžník aspoň nejaký príjem, z ktorého môže aj len čiastočne uhrádzať svoje záväzky, nemožno hovoriť o jeho platobnej neschopnosti. Súd sa so žalobcom prezentovaným výkladom definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby podľa ZKR nestotožnil. Zákonná definícia platobnej neschopnosti vyžaduje splnenie dvoch podmienok, a to existenciu aspoň jedného splatného peňažného záväzku a uplynutie doby viac ako 180 dní po splatnosti tohto záväzku, v rámci ktorej fyzická osoba nie je schopná takýto záväzok plniť. Podstatou definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby však nie je to, či je dlžník schopný uhradiť svoj záväzok v splátkach, ale či disponuje dostatkom finančného majetku, ktorým by záväzok v jeho splatnej výške mohol uhradiť v celosti. Výklad, že platobná schopnosť znamená schopnosť (možnosť) plniť 180 dní omeškaný splatný záväzok po častiach (v splátkach), ad absurdum aj jedno euro mesačne, nemá podľa názoru súdu žiadnu oporu v texte zákona. Takýto výklad by navyše celkom nespravodlivo znevýhodňoval dlžníka ekonomicky aktívneho a zaradeného do pracovného procesu oproti dlžníkovi záhaľčivému a nečinnému. Pokiaľ žalobca vykladá definíciu platobnej neschopnosti podľa ZKR v spojení s ustanovením § 566 Občianskeho zákonníka, tieto ustanovenia podľa názoru súdu nie je možné vykladať vo vzájomnej súvislosti. Kým ust. § 566 Občianskeho zákonníka upravuje spôsob (čiastočného) zániku záväzku, ustanovenie § 3 ods. 2 ZKR definuje formu úpadku fyzickej osoby, teda zákonom vymedzený stav majetkových pomerov dlžníka. Súd sa tak nestotožnil ani s právnymi závermi uvedenými v rozhodnutiach súdov, na ktoré žalobca poukazoval v žalobe, v prípade ktorých nešlo o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

29. Pokiaľ žalobca argumentoval, že dlžník si môže stav platobnej neschopnosti prívodiť sám tým, že prestane svoje záväzky splácať, súd uvádza, že sa to nedá vylúčiť, avšak úmyselné uvedenie sa do stavu platobnej neschopnosti je dôvodom na zrušenie oddlżenia pre nepochtívý zámer dlžníka (§ 166g ods. 2 písm. e) ZKR).

30. Možno skonštatovať, že žalobca v konaní neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by boli schopné vyvrátiť domnienku existencie platobnej neschopnosti žalovaného pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu a ktoré by bolo možné v rámci následného dokazovania potvrdiť alebo vyvrátiť (neexistenciu záväzku 180 dní po lehote splatnosti, príp. možnosť (iná ako čiastočná) žalovaného tento záväzok plniť).

31. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný nemal podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ale návrh na určenie splátkového kalendára, súd nemôže s týmto tvrdením súhlasiť. Konkurz a splátkový kalendár sú dva možné spôsoby riešenia úpadku fyzických osôb, pričom voľba je na dlžníkovi. Splátkový kalendár je určený skôr pre riešenie úpadku dlžníkov, ktorí si chcú svoj majetok ponechať (na rozdiel od konkurzu totiž nedochádza k jeho speňaženiu). Splátkový kalendár však musí poskytnúť uspokojenie aspoň 30% z nezabezpečených pohľadávok veriteľov a zároveň aspoň o 10% vyššie ako v konkurze. Voľba riešiť úpadok cestou konkurzu a nie splátkovým kalendárom nezakladá prezumpciu nepochtívého zámeru dlžníka. Nakoniec, príjmové pomery dlžníka mu nemusia splátkový kalendár ani umožňovať.

32. Ako druhý dôvod pre zrušenie oddlżenia žalovaného žalobca uviedol, že žalovaný po podaní návrhu nevyňaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, keďže po vyhlásení konkurzu ani len čiastočne neplnil pohľadávku žalobcu. Nebolo sporné, že žalovaný po vyhlásení konkurzu na nevymáhateľnú pohľadávku žalobcu neuhradil nič. Žalobca však podľa názoru súdu vychádza z nesprávnej interpretácie §-u 166g ods. 1 ZKR. Z tohto ustanovenia nevyplýva, že by sa pochtivosť zámeru dlžníka po podaní návrhu posudzovala podľa toho, či dlžník uhradil niektorú z

oddĺžením nedotknutých pohľadávok. Ak by to tak bolo, inštitút oddĺženia ako šanca na nový začiatok pre dlžníkov by nemal žiadny zmysel. V § 166g ods. 1 ZKR uvedenú „uprinn snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich monosti a schopnosti“ treba vykladať v súvislosti s poskytovanm súčinnosti správcovi a veriteľom, snahou zamestnať sa, zabezpečiť si príjem a v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky a hry s ponknutm aspoň polovice dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymhateľnho dlhu. Pochiv zámer dlžníka nemožno posudzovať podľa toho, či dlžník uhradil alebo neuhradil niektor z jeho nevymhateľnch dlhov, keďže takto výklad by išiel proti podstate inštitútu oddĺženia. alobcom uvdzan dôvod teda nemôže byť dôvodom pre zrušenie oddĺženia, nakoľko nesvedi o nepochivom zámere dlžníka.

33. S poukazom na všetky väčšie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že žalobca nepreukázal nepochiv zámer žalovaného v oddĺžení. Preto súd žalobu zamietol. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný nepreukázal svoje príjmy, výdavky a pod., ide o neopodstatnen výhradu vo vzťahu k obrane žalovaného, nakoľko povinnosť preukázať nepochiv zámer dlžníka zaťauje žalobcu. Žalovaný nemá povinnosť preukzovať svoj pochiv zámer.

34. Súd zamietol návrh žalobcu na vykonanie dokazovania vysluchom žalovaného, keďže medzi stranami neboli sporn tak skutkov tvrdenia, ktoré by jeho vysluchom bolo potrebn preukázať. Žalobca, ktorého zaťauje dkazn bremeno, m v konaní povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrden navrhnuť dôkazy. Skutočnosti, ktoré má žalobca primárne povinnosť tvrdiť nie je možné zisťovať z vysluchu žalovaného.

35. Súd zamietol aj návrhy žalobcu na vykonanie dokazovania dopytom na Sociálnu poisťovňu ohľadom výšky príjmov žalovaného za pol roka pred podanm návrhu na vyhlásenie konkurzu a za pol roka po rozhodnutí o oddĺžení. V prípade dopytu ohľadom príjmu žalovaného pred podanm návrhu na vyhlásenie konkurzu bola dôvodom zamietnutia návrhu skutočnosť, že žalobca existenciu platobnej schopnosti žalovaného neopieral o tak skutkov tvrdenia, pre ktoré by zistenie výšky príjmov žalovaného bolo relevantn. Žalobca totiž platobn schopnosť žalovaného opieral výlučne o možnosť žalovaného uhrdať záväzky z príjmu čiastočne. Ako súd uviedol väčšie, možnosť sčasti uhrdať 180 dní omekan splatn záväzky neznamená platobn schopnosť dlžníka. Zistenie výšky príjmu žalovaného by preto pre rozhodnutie súdu nemalo žiaden význam. Výšku príjmov žalovaného za pol roka po rozhodnutí o oddĺžení rovnako nebolo relevantn zisťovať, keďže neplnenie nevymhateľnch záväzkov nie je dôvodom pre zrušenie oddĺženia pre nepochiv zámer.

36. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civiln sporov poriadok, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspen, preto mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tm, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Odvolanie možno urobiť psodne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej uroben v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovan podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedorui súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodaton doručenie podania nevyzýva. Podanie uroben v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby kad dali subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloi potrebn počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri vseobecnch náležitostiach podania (ktorému súdu je uren, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa nm sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).